

Έχεις όσα λένε οι μακαρισμοί του Χριστού; [2ο μέρος]

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική ζωή](#)

[Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος](#)

Ας προσέξουμε λοιπόν, αδελφοί, και ας εξετάσουμε με ακρίβεια τους εαυτούς μας και ας γνωρίσουμε τις ψυχές μας, αν υπάρ-χει μέσα μας αυτή η σφραγίδα. Ας γνωρίσουμε από τα αναφερθέντα σημεία, αν είναι μέσα μας ο Χριστός. Ακούσατε, παρακαλώ, Χριστιανοί αδελφοί, και ανανήψατε και εξετάσατε αν έλαμψε στις καρδιές σας το φως, αν θεωρήσατε το μεγάλο φως της επιγνώσεως, αν σας επισκέφθηκε η ανατολή από ψηλά φωτίζο-ντας εκείνους που κάθονται στο σκότος και στη σκιά θανάτου και ας απευθύνουμε διαρκώς δοξολογία και ευχαριστία στον αγαθό Δεσπότη που μας τη δώρισε και ας αγωνισθούμε να θρέψου-με αφθονότερα το διά της εργασίας των εντολών μέσα μας θείο πυρ, διά του οποίου συνήθως το θείο φως φέγγει περισσότερο και λαμπρότερα.

Αν όμως δεν λάβαμε ακόμη τον Χριστό ή τη σφραγίδα του και δεν διακρίνουμε τα προαναφερθέντα σημεία μέσα μας, αλλά αντίθετα μάλλον ζει μέσα μας ο δόλιος κόσμος και εμείς ζούμε δυστυχώς σ' αυτόν, νομίζοντας ότι τα πρόσκαιρα είναι κάτι σπουδαίο, και υποκύπτουμε στις θλίψεις και στενοχωρούμαστε για τις ζημίες και ευφραινόμαστε, αλλοίμονο πόση ζημία, αλλοίμονο ποιά άγνοια και σκότιση, αλλοίμονο πόση τα-λαιπωρία και αναισθησία, από τα οποία κυριαρχούμαστε και από τα οποία αποσπόμεστε προς τα γήινα. Είμαστε πραγματικά ελεεινοί και πανάθλιοι και ξένοι προς την αιώνια ζωή και τη βασιλεία των ουρανών, μη έχοντας αποκτήσει μέσα μας τον Χριστό, αλλ' έχοντας μέσα μας τον κόσμο ζωντανό, αφού μέσα σ' αυτόν ζούμε και τα γήινα σκεπτόμαστε. Αυτός όμως που βρίσκεται σ' αυτήν την κατάσταση είναι πραγματικός εχθρός του Θεού· διότι το πάθος για τον κόσμο αποτελεί έχθρα για τον Θεό, όπως λέγει ο θείος απόστολος· «μην αγαπάτε τον κόσμο ούτε τα του κόσμου», διότι κανείς δεν μπορεί να δουλεύει στον Θεό και να ζει κατά τον κοσμικό άνθρωπο, επειδή όλα τα εγκόσμια είναι εμπόδια της αγάπης και ευαρεσθήσεως προς τον Θεό.

Πραγματικά ποιος, που αγαπά τη δόξα και την τιμή από ανθρώπους, θα θεωρήσει ποτέ τον εαυτό του τελευταίο και ευτελέστερο όλων, και θα γίνει ταπεινός πνευματικά ή συντριμμένος στην καρδιά ή θα μπορέσει γενικά ποτέ να πενθήσει; Ποιος, που αγαπά τον πλούτο και είναι κυριαρχημένος από φιλαργυρία και φιλοκτημοσύνη, θα γίνει ελεήμων και συμπαθής, και δεν θα είναι αγριότερος και σκληρότερος από κάθε θηρίο; Ποιος που κυριαρχείται από κενοδοξία και κατέχεται από αλαζονεία, θ' απαλλαγεί ποτέ από φθόνο και ζήλεια; Αυτός πάλι που

κάμπτεται και από τα πάθη της σάρκας και κυλιέται στο βόρβορο των ηδονών, πότε θα γίνει καθαρός στην καρδιά ή πότε και πώς θα δει τον Θεό που τον δημιούργησε;

Πώς επίσης θα είναι ειρηνοποιός όποιος αποξένωσε τον εαυτό του από τον Θεό και δεν ακούει εκείνον που λέει, «πρεσβεύουμε υπέρ του Χριστού, αφού ο Θεός συμβουλεύει μέσω ημών συμφιλιωθείτε με τον Θεό»; Διότι ο καθένας που με την παράβαση των εντολών ανθίσταται και πολεμά τον Θεό, αυτός, ακόμη και αν κάνει όλους να ειρηνεύουν μεταξύ τους, είναι εχθρός του Θεού, επειδή και αυτό που κάνει, συμφιλιώνοντας αυτούς μεταξύ τους, δεν το κάνει όπως αρέσει στον Θεό. Διότι, αφού είναι αυτός πρώτος εχθρός του εαυτού του και του Θεού, γίνονται εχθροί του Θεού και όσοι ειρηνεύουν μέσω τέτοιων ανθρώπων.

Οπωσδήποτε δηλαδή ο εχθρικά διακείμενος προς κάποιον δεν γνωρίζει να συμβουλεύει σωστά άλλους τα πιστευτά και αρεστά στον εχθρό και να τους διδάσκει να εκτελούν τα θελήματα εκείνου, επειδή το γεγονός και μόνο ότι ζει αποχωρισμένος από αυτόν του γίνεται αιτία άγνοιας των επιθυμιών εκείνου, και όχι μόνο αυτό, αλλά επειδή διάκειται προς αυτόν με εμπάθεια και απέχθεια και έχει διαρκώς το μέλημα να βαδίζει ενάντια προς τα θελήματα εκείνου, δημιουργεί κάποια συνήθεια, ώστε, και αν κάποτε θελήσει αυτός να διδάξει άλλους τα τελούμενα προς λατρεία εκείνου, να μη μπορεί εύκολα.

(Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, Κατηχητικός Λόγος Β΄, Ε.Π.Ε Φιλοκαλία των νηπτικών και Ασκητικών 19Γ΄, σ. 323-333)

<http://bit.ly/1dBguHb>